

De Heus

DIERVOEDERS

Agri-shop

Rijsbosch 17
4112 MB Beusichem
0345-501231
E-mail:
deheus.beusichem@versatel.nl

Openingstijden:

Maandag t/m donderdag	08.00 - 18.00 uur
Vrijdag	08.00 - 20.00 uur
Zaterdag	08.00 - 16.00 uur

Nieuw:

- PAVO & Havens Paardenvoeders
- Cavalor paardenvoeders
- Paardenverzorgingsartikelen
o.a. Oster kammen en borstels
- Carocroc:
Honden- en Kattenvoeders

juni 2006

©2003 The ZooTrotters

Eerste Eindhovense Kanarie- en Exoten Vereniging

opgericht 20 januari 1947

Kamer van Koophandel

Tel: V157549

Het E.C.K.E.V. - bestuur bestaat uit de volgende personen:

- Voorzitter: H. Rens
Otto van Reesweg 45
4105 AB Culemborg Tel: 0345 – 518326
- Secretaris: J.F.A.Pieters
Merwedestraat 3
4102 GL Culemborg Tel.: 0345 – 520664
- Penningmeester/
ledenadministratie J.M. van Driel
Schoolhof Oost 10,
4105 AS Culemborg Tel.:06-23697060
- 2° Voorzitter: F.W. Stap
Margrietstraat 8,
4116 CR Buren Tel.: 0344 – 571896
- 2° Penningmeester: M. Verlangen
Gandhi 215
4102 HL Culemborg Tel.: 0345 – 517450
- Materiaalbeheer: H.M.G. Hommelberg
Tulpstraat 59
4101 GK Culemborg Tel.: 0345-519371
- Ringencommissaris: Jan Middelkoop
Heinsiusstraat 16
4105 DG Culemborg Tel.: 0345 516997

Voorkom teleurstellingen, dus bestel op tijd. Bij twijfel even een belletje naar Jan.

Redactie clubblad: H. Rens, (e-mail h.rens@hccnet.nl) en J. Pieters

Website: www.cable4u.nl/~rens-r9/index.html

Contributie bedraagt € 27,00 per jaar, te voldoen voor 1 januari/1 juli van het betreffende jaar. Inschrijfgeld voor nieuwe leden bedraagt € 2,00
Bankrekening 31.25.09.294 Rabobank Culemborg t.n.v. penningmeester
E.C.K.E.V. Girorekening 3980719

JA, U DAAR!

Uw kwaliteitsschoen verdient het om
vakkundig gerepareerd te worden.

NICO BRON

Herenstraat 19
Culemborg
Tel. 0345 - 513530

een gecertificeerd Meester Schoenmaker

Memo

Het clubblad zoals u dat nu voor u heeft wordt nog altijd in simpel zwart- en wit en soms wat grijs aan u afgeleverd.

Alle clubbladen in kleur afdrucken kunnen we niet betalen.

Het is nu echter ook mogelijk dit clubblad in kleur te bekijken als u over een internet aansluiting beschikt. Op de website van de vereniging staan sinds deze maand alle clubbladen van de afgelopen 5 jaar gepubliceerd.

U kunt ze daar online lezen, of er zelf een kleurenafdruk van maken.

Vergeet u niet uw ringen ruil te melden voor 1 juli?

Op een mooie Pinksterdag

Tijdens Pinksteren gingen er twee lang gekoesterde wensen van mij in vervulling: ik werd weer eigenaar van een jachthond Barney en van mijn lady Amherstfazanten kreeg ik kuikens. Voor een deel uitgebroed in de machine, maar de andere hen heeft ze keurig zelf uitgebroed in mijn grote voliere. De Lay Amherstfazant, *Chrysolophus amherstiae*, leeft in het hooggebergte van Zuid Oost Tibet of Zuidwest China op hoogten tussen 2000 en 4000 meter. Over zijn levenswijze daar is maar weinig bekend. In de zomer verblijven ze op grote hoogte in rotsachtig begland in dicht struikgewas en bos, waar ze zich voeden met onder meer de uitlopers van bamboe. Pas als er 's winters veel sneeuw is gevallen komen ze naar de dalen.

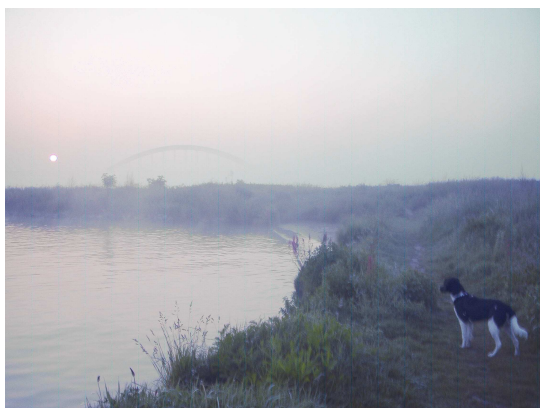
De Lady Amherstfazant, die op de omslag van ons clubblad staat afgebeeld, is genoemd naar de engelse lady, die ze eerst in India in haar volieres had gehouden, en ze later verzond naar de dierentuin in Londen. Toen de hen sneuvelde is de haan gepaard met de hen van een goudfazant, wat later nog vele malen herhaald is. Hoewel er later in de dierentuin ook met raszuivere exemplaren is gefokt is in heel veel van de in de Nederlandse volieres levende Lady Amherstfazante nog wel DNA van de Goudfazant, *Chrysolophus pictus* te vinden. De serieuze fokkers streven er nu naar om zowel de goudfazant als de Lady Amherstfazant weer zo zuiver mogelijk te fokken en alle vogels met bastaardkenmerken van de verdere kweek uit te sluiten. Ook mijn trio probeer ik zo zuiver mogelijk te houden.

De parallel met mijn nieuwe hond is dat dit ook een kruising is, en wel tussen een engelse springer spaniel en een Friese Staby. Dit zijn twee jachthondensoorten die met name gebruikt worden in de jacht op verderwild zoals kwartels, patrijzen en fazanten! Het is een hond die heel

veel beweging nodig heeft en dus kunt u mij nu 's morgens vroeg in de uiterwaarden van de Lek vinden. Bijgaande foto is op derde Pinksterdag daar gemaakt.

Dus, met een link naar het o zo bekende lied van Leen Jongewaard en Andre van de Heuvel loop ik nu op een mooie pinksterdag met een hondje aan een touwtje te wandelen in de zon. Mijn conditie neemt toe en mijn gewicht neemt af en dat is natuurlijk ook mooi meegenomen!

Henk Rens

Britse vogeleierdief maakt dodelijke val

LONDEN - Een beruchte Britse vogeleierdief heeft een dodelijk val gemaakt nadat hij in een boom was geklommen om bij een vogelnest te komen. Britse media melden dat de 63-jarige Colin Watson op twaalf meter hoogte in een lariks zat, toen hij zijn evenwicht verloor en viel.

Watson was in het verleden vaak in het nieuws omdat hij eieren van zeldzame vogels uit nesten roofde. Bij een huiszoeking in zijn woning werden eens 2200 eieren in beslag genomen. Hij was in het verleden verschillende keren tot boetes veroordeeld wegens zijn verboden activiteiten, de laatste keer tien jaar geleden.

Een woordvoerder van de vogelbescherming reageerde in een gesprek met de BBC op de dood van Watson: "Hij was ooit onze grootste vijand. Hij was meer dan een ergernis, maar wij hebben nooit gewild dat er zo'n verschrikkelijk einde aan zijn carrière zou komen." Volgens Watsons familie was hij alleen maar in de boom geklommen om foto's van een nest te kunnen maken.

BONDSVRAAGPROGRAMMA A.N.B.v.V. GELDIG VANAF HET TENTOONSTELLINGSSEIZOEN 2006 T/M 2008.

Totaal 18 hoofdgroepen.

Hoofdgroep A (*)	Harzers
Hoofdgroep B (*)	Waterslagers
Hoofdgroep C (*)	Timbrado's
Hoofdgroep D (*)	Kleurkanaries
Hoofdgroep E (*)	Vorm- en postuurkanaries

Hoofdgroep F1 (**)(+)	Gestand.seerde exoten
Hoofdgroep F2 (**)(**)(+)(-)	Overige exoten
Hoofdgroep G1 (**)	Europese vogels wildvorm
Hoofdgroep G2 (**)	Europese vogels mutaties
Hoofdgroep H (**)	Hybriden

Hoofdgroep I (**)(+)	Grasparkieten
Hoofdgroep J (**)(+)	Agaporniden
Hoofdgroep K (**)(+)	Grote Parkieten
Hoofdgroep L (**)(**)(+)(-)	Grote Parkieten
Hoofdgroep M (**)(**)(+)(-)	Papegaaien
Hoofdgroep N (**)(**)(+)(-)	Lori's en Vijgpapegaaien

Hoofdgroep O (**)(+)	Exotische duiven
Hoofdgroep P (**)(+)	Grondvogels

Verklaring der tekens (*)(**)(**)(**)(**)(+)(-)

(*)	= Eigen kweek laatste kweekjaar
(**)	= Eigen kweek laatste twee (2) kweekjaren
(***)	= Eigen kweek laatste drie (3) kweekjaren
(****)	= Eigen kweek laatste vier (4) kweekjaren
(+)	= Overjarig eigen kweek = alle leeftijden ouder dan toegestaan in de desbetreffende hoofdgroep / subgroep
(-)	= Open klasse = geringd met een naadloos gesloten pootring met een kweeknummer anders dan van de deelnemer of ongeringd zijn alleen toegestaan bij de hoofdgroep / subgroep F2 65 t/m 68, L, M en N.

Het bondsvraagprogramma bevat de volgende klasse indelingen, conform de hoofdgroepen / subgroepen:

Klasse 1 – stam	= vier (4) vogels eigen kweek
Klasse 2 – stel	= twee (2) vogels eigen kweek
Klasse 3 – enkeling	= één (1) vogel eigen kweek
Klasse 4 – enkeling	= één (1) vogel overjarig eigen kweek
klasse 5 – enkeling	= één (1) vogel open klasse

Naast de onmiskenbare voordelen, heeft het long-feathering-veertype ook nadelen. Long-feathering-vogels tonen vaak een minder goede vleugeldracht en zitten dikwijls los in de veren waardoor de lichaamshouding meestal niet kan tippen aan de vogels van het wildvormtype.

Het long-feathering-bevederingstype vererft autosomaal en is recessief t.o.v. de wildvorm.

Genetisch symbool voor deze mutatie: *lo*; wildvorm *lo*⁺

Harrie van der Linden

Ringen ruilen

Als u dit voorjaar ringen met een collega-kweker van onze vereniging heeft geruild, kunt u dat nog tot 1 juli melden. Alleen de voor die datum aan de Ringencommissaris gemelde ruitjes kunnen alleen op onze eigen tentoonstelling meedoen in de categorie eigen kweek.

ruim 8000 m²
kamer en
tuinplezier

TUINCENTRUM
Th. v.d. HURK & Zn.
Honddijk 11 Culemborg

tel: 0345 512136 fax: 0345 530366

Beschrijving Mutatie bij de *agapornis roseicollis*

Let op: voor de beschrijving van de kleurmutaties is uitgegaan van de nieuwe officiële benamingen. Voor de leesbaarheid staat de oude naam er tussen haakjes achter (*HR*)

Pastel

Deze mutatie vererft autosomaal en is recessief ten opzichte de wildkleur.

Genetisch symbool: *a*^{pa} (pa = pastel; *a*^{pa} = multipele allele van *a*; wildvorm *a*⁺)

Beschrijving pastel lichtgroen:

Voorhoofd en masker gelijk aan de wildvorm. Achterkop en nek groenachtig geel. Mantel en vleugeldek groenachtig geel. Borst, buik, flanken en anaalstreek geel met een groen waas overgoten. Stuit en bovenstaartdekveren zacht hemelsblauw; onderstaartdekveren geel met een groen waas overgoten. Vleugelpennen lichtgrijs met geelachtige buitenvlag. De secundaire staartpennen tonen een lichtgrijs-rood-lichtgrijze dwarstekening; staarttippen zacht hemelsblauw. Poten lichtgrijs; nagels grijs. Snavel hoornkleurig met lichtgrijze snavelpunt.

Overgoten

Deze mutatie, die zo'n 50 jaar geleden in Japan is ontstaan stond de eerste tijd bekend als Japans geel of Japans Cherry(head) en vererft autosomaal en is recessief ten opzichte van de wildkleur. Genetisch symbool: *dil* ((dilute)); wildvorm *dil*⁺

Beschrijving overgoten lichtgroen:

Voorhoofd en masker gelijk aan de wildvorm. Achterkop en nek geel, overgoten met en flauw groen waas. Mantel en vleugeldek geel met een groen waas overgoten. Borst, buik, flanken en anaalstreek geel, overgoten met een flauw groen waas. Stuit en bovenstaartdekveren blauwvergoten; onderstaartdekveren geel overgoten met een flauw groen waas. Vleugelpennen grijsgeel. De secundaire staartpennen tonen een bleekgrijze-rood-bleekgrijze dwarstekening; staarttippen bleekblauw overgoten. Poten vleeskleurig; nagels hoornkleurig. Snavel hoornkleurig.

Pastel gezoomd

De pastel-gezoomd-factor vererft autosomaal en is recessief ten opzichte van de wildkleur. Genetisch symbool: *ed*; wildvorm *ed*⁺

Beschrijving pastel-gezoomd-lichtgroen:

Voorhoofd en masker gelijk aan de wildvorm. Kenmerkend voor deze kleurslag zijn de gezoomde vleugeldekveertjes en de donkere veerschachten die het vleugeldek een geschubd aanzien geven. Achterkop, mantel en vleugeldek zijn

bleek olijfachtig groen; het vleugeldek ietwat lichter getint. Borst, buik, flanken en anaalstreek bleek geelgroen. Vleugelpennen geelgroen met lichtgrijze buitenvlag en lichtgrijze vleugeltippen. Stuit en bovenstaartdekveren bleekblauw bewaasd; onderstaartdekveren bleek geelgroen. De secundaire grote staartveren tonen een lichtgrijs-rood-lichtgrijze dwarstekening; staarttippen bleek hemelsblauw. Snavel hoornkleurig. Poten lichtgrijs; nagels grijs.

Aqua (zeegroen)

De factor aqua vererft autosomaal en is recessief ten opzichte van de groene wildkleur. Genetisch symbool: bl^{aq} (meervoudig allel van bl); wildvorm bl^+

Beschrijving aqua:

Voorhoofd tot op de kruin en vandaar verticaal tot achter de ogen dieproze. Wangen en masker dieproze, geleidelijk overgaand in bleekroze. Achterkop, nek, mantel en vleugeldek zeegroen; het vleugeldek doet enigszins gehamerd aan. Borst, buik, flanken en anaalstreek blauw met een groen waas overgoten. Stuit en bovenstaartdekveren diep hemelsblauw; onderstaartdekveren blauw met een groen waas overgoten. De duimveertjes in de vleugelbocht zijn bleekgeel. De secundaire staartpennen tonen een zwart-roze-zwarte dwarstekening; de staarttippen zijn diep hemelsblauw. Grote vleugelpennen grijs met zeegroene buitenvlag. Voor het overige gelijk aan de wildvorm.

Turquoise(bleekmasker)

Deze mutatie vererft autosomaal en is recessief ten opzichte van de wildkleur en aqua. Genetisch symbool: bl^{tq} (meervoudig allel van bl); wildvorm bl^+

Beschrijving turquoise:

Voorhoofd tot op de kruin en vandaar verticaal tot achter de ogen gebroken wit (wit met een rozeachtig tintje). Wangen en masker gebroken wit geleidelijk overgaand in wit. Achterkop, nek, mantel en vleugeldek zeegroen; het vleugeldek doet enigszins gehamerd aan. Borst, buik, flanken en anaalstreek blauw met een nauwelijks waarneembaar groen waas overgoten. Stuit en bovenstaartdekveren diep hemelsblauw; onderstaartdekveren blauw met een nauwelijks waarneembaar groen waas overgoten. Duimveertjes gebroken wit. Voor het overige gelijk aan de aqua.

De donkerfactoren

Bij de roseicollis onderscheiden we verschillende donker nuances in de kleur. Deze donker nuances worden veroorzaakt door veranderingen van de baardstructuur als gevolg van een gemuteerde erfelijke factor, de zogenaamde donkerfactor. De donkerfactor vererft autosomaal en is onvolledig dominant over de wildkleur. Genetisch symbool voor de donkerfactor: D ; wildvorm D^+

Kenmerken van recessiefbont groen:

Voorhoofd en masker als de wildvorm (doch minder scherp afgelijnd, minder omvangrijk en minder diep van kleur dan de wildvorm). In tegenstelling met de dominantbonten hebben de recessiefbonten een vaster en gelijkmatiger bontpatroon. Het grootste gedeelte van de lichaamsbevedering is geel, soms toont het rugdek nog een groen waas. De slagpennen van de recessieve bonte zijn vrijwel altijd pigmentloos en gelijk van kleur. Er zijn recessief bonten met een geheel effen gele lichaamsbevedering. De stuitkleur en de kleur van de bovenstaartdekveren zijn lichthemelsblauw. Snavel hoornkleurig met donkere punt, Poten grijs; nagels variërend van grijs tot hoornkleurig. Opmerking: split recessiefbonten tonen vaak een gele vlek op het achterhoofd.

Opaline

De opalinefactor veroorzaakt een herverdeling van de in de vogel aanwezige kleurstoffen eumelanine en psittacine. Zo zien we op de achterkop een toename van rood psittacine en tegelijkertijd een vermindering van melanine. Op stuit en bovenstaartdek zorgt deze mutatie voor een toename van geel psittacine waardoor deze veervelden een groener aanzien krijgen en veranderen in groen met een blauw waas. Ook in de secundaire staartveren zien we een sterke toename van rood psittacine en tegelijkertijd een sterke reductie van melanine, waardoor de zwarte dwarstekening en het blauw van de staartuiteinden is verdwenen. De opalinefactor vererft gekoppeld aan het X-chromosoom en is recessief ten opzichte van de wildvorm.

Genetisch symbool: op ; wildvorm op^+

De opalineman wordt als Xop/Xop geschreven, de opalinepop als Xop/Y

Long feathering

Sinds een kleine twintig jaar kennen we bij de roseicollis een van de wildvorm afwijkend bevederingstype, die in fokkerskringen "long-feathering" (lang bevederd) genoemd wordt. Bij dit door mutatie ontstane veertype gaat het om een lange veer met een grove structuur en veel dons aan de veerbasis. De baarden van dit veertype zijn beduidend langer dan van het wildvormveertype, ze staan verder uit elkaar en hebben een iets andere structuur waardoor de grootte van de vogel, maar ook de kleur direct beïnvloed wordt. Long-feathering-vogels tonen gewoonlijk groter, maar zijn vooral beduidend breder van lichaamsbouw dan vogels van het wildvormveertype. Dit komt door de grovere bevedering in combinatie met grote hoeveelheden onderdons aan de veerbasis. Wanneer men een long-feathering-vogel in de hand neemt, voelt hij meestal los aan terwijl het lichaamsgewicht vaak veel minder is dan zijn postuur doet vermoeden. Het long-feathering-bevederingstype is ook van grote invloed op de kleur en wel in gunstige zin. Vogels van dit veertype zijn veel dieper van kleur, het betreft zowel de lichaamskleur als de masker- en stuitkleur.

helder groen, iets geliger getint dan de wildkleur. Duimveertjes geel. Vleugelpennen grijs met groene buitenvlag. Stuit en bovenstaartdekveren diep hemelsblauw; onderstaartdekveren geelgroen. De secundaire staartpennen tonen een zwart-oranje-zwarte dwarstekening; staarttippen diep hemelsblauw. Voor het overige gelijk aan de wildvorm.

Violet

De violetfactor veroorzaakt een verandering in de baardstructuur van de bevedering waardoor de algemene lichaamskleur verdonkert en de stuitkleur een violette tint aanneemt. Wordt de violetfactor echter gecombineerd met de dubbele donkerfactor dan wordt als gevolg daarvan de algemene lichaamskleur enigszins opgebleekt.

De violetfactor vererft autosomaal en is onvolledig dominant over de wildvorm. Ofschoon de violetfactor ook in de kleurslagen van de groenreeks (groen, D-groen en DD-groen) goed te herkennen is, komt hij het mooiste tot zijn recht in de zeegroenen en de bleekmaskers met één donkerfactor. Zeegroenen met één donkerfactor die tevens de violetfactor bezitten hebben een violette lichaamskleur en een diep violette stuitkleur. Bleekmaskers met één donkerfactor waarin de violetfactor is ingefokt tonen een diep violette lichaams- en stuitkleur. De violetfactor heeft de sterkste werking (meest zichtbare effect) als deze dubbel wordt ingefokt.

Genetisch symbool voor de violetfactor: V ; wildvorm V^+

Bont

Men onderscheidt bij de roseicollis twee bontmutaties:

1. Een bontmutatie met dominante kenmerkvorming;
Symbool voor dominant bont: Pi ; wildvorm Pi^+
2. Een bontmutatie met recessieve kenmerkvorming.
Symbool voor recessief bont: s ; wildvorm s^+

Kenmerken dominantbont groen:

Voorhoofd en masker als de wildvorm (doch minder scherp afgelijnd, minder omvangrijk en minder diep van kleur dan de wildvorm). Op het achterhoofd bevindt zich een variabele gele nekvlek. Rug, borst, buik, flanken en anaalstreek lichtgroen, doch onderbroken door onregelmatige gele veervelden; meestal gepaard gaande met één of verschillende geelgetinte vleugelpennen. Het bontpatroon is zeer variabel. Door selectie zijn er dominant bonten gefokt met een geheel gele lichaamskleur. De stuitkleur en de kleur van de bovenstaartdekveren worden door deze mutatie niet aangetast en zijn diep hemelsblauw. Snavel hoornkleurig met donkere punt. Poten grijs; de nagels variëren van grijs tot hoornkleurig.

De wildvorm roseicollis bezit geen donkerfactoren ($bl^+_D^+/bl^+_D^+$), vandaar de kleurbenaming (licht)groen. De D-groene (donkergroene) roseicollis bezit één donkerfactor ($bl^+_D^+/bl^+_D$), de DD-groene (olijfgroene) heeft twee donkerfactoren (bl^+_D/bl^+_D).

Hetzelfde geldt voor de aqua- en de turquoisereeks: aqua = geen donkerfactor, D-aqua = één donkerfactor, DD-aqua = twee donkerfactoren; zo ook turquoise geen donkerfactor, D-turquoise één donkerfactor, DD-turquoise twee donkerfactoren

Beschrijving d groen:

Voorhoofd en masker gelijk aan de wildvorm. Achterkop en nek donkergroen. Mantel en vleugeldek donkergroen waarbij het vleugeldek een lichte hamering vertoont. Borst, buik, flanken en anaalstreek donkergrasgroen. Stuit en bovenstaartdekveren diep kobaltblauw; onderstaartdekveren donkergrasgroen. Vleugelpennen grijs met donkergroene buitenvlag. De secundaire grote staartpennen tonen een zwart-rood-zwarte dwarstekening; staarttippen kobaltblauw. Voor het overige gelijk aan de wildkleur.

Beschrijving DD groen:

Voorhoofd en masker gelijk aan de wildvorm. Achterkop en nek donkerolijfgroen. Mantel en vleugeldek donkerolijfgroen waarbij het vleugeldek een lichte hamering vertoont. Borst, buik, flanken en anaalstreek olijfgroen. Stuit en bovenstaartdekveren loodgrijs; onderstaartdekveren olijfgroen. Vleugelpennen grijs met donkerolijfgroene buitenvlag. De secundaire grote staartpennen tonen een zwart-rood-zwarte dwarstekening; staarttippen loodgrijs. Voor het overige gelijk aan de wildkleur.

Ino

De inofactor (ino = afgeleid van albino en wordt in fokkerskringen veelal gebruikt als verzamelnaam voor de kleurslagen lutino, crème-ino en albino) vererft gekoppeld aan het X-chromosoom in overeenstemming met de eigenaardige verdeling van de X-chromosomen en is recessief ten opzichte van de wildvorm (lees: ongemuteerde ino-factor). Genetisch symbool: ino ; wildvorm ino^+ De ino-man wordt als $Xino/Xino$ geschreven, de ino-pop als $Xino/Y$

Beschrijving lutino:

Voorhoofd en masker gelijk aan de wildvorm. De overgangszone tussen het dieproze gedeelte van de wangen en de gele nek is zeer flets roze. Algemene lichaamskleur geel. Grote vleugelpennen bleekgeel. Stuit en bovenstaartdekveren zuiver wit; onderstaartdekveren geel. De secundaire staartpennen zijn geel met een rode dwarstekening; staarttippen wit. De ogen zijn rood. Snavel hoornkleurig. Poten vleeskleurig; nagels hoornkleurig.

Cinnamon

De cinnamonfactor vererft gekoppeld aan het X-chromosoom en is recessief ten opzichte van de wildfactor (lees: ongemuteerde cinnamonfactor).

Genetisch symbool *cin*; wildvorm *cin*⁺

De cinnamon-man wordt als *Xcin/Xcin* geschreven de cinnamon-pop als *Xcin/Y*

Beschrijving cinnamon groen:

Voorhoofd en masker als de wildvorm. Karakteristiek voor deze kleurslag zijn de cinnamonbruine vleugelpennen. Achterkop en nek bleek lauriergroen. Mantel en vleugeldek zijn bleek lauriergroen met een zijdeachtige glans. Borst, buik, flanken en anaalstreek bleek geelachtig groen met een zijdeachtige glans. Stuit en bovenstaartdekveren zacht hemelsblauw; onderstaartdekveren bleek geelachtig groen. Vleugelpennen bruin met een lauriergroene buitenvlag. De secundaire staartpennen tonen een bruin-rood-bruine dwarstekening; staarttippen hemelsblauw. Ogen donkerbruin. Poten vleeskleurig; nagels hoornkleurig. Voor het overige gelijk aan de wildkleur.

Pallid

De pallid-factor (voorheen isabelfactor) vererft gekoppeld aan het X-chromosoom en is recessief ten opzichte van de wildfactor (lees: ongemuteerde pallidfactor).

Genetisch symbool: *ino*^{pd} (meervoudig allel van *ino*); wildvorm *ino*⁺

Beschrijving pallid groen:

Voorhoofd en masker als de wildvorm. Achterkop en nek bleek grasgroen. Mantel en vleugeldek bleek grasgroen. Borst, buik, flanken en anaalstreek flets grasgroen, duidelijk lichter van tint dan mantel en vleugeldek. Stuit en bovenstaartdekveren hemelsblauw; onderstaartdekveren flets grasgroen. Vleugelpennen bruingrijs met een duidelijke lichter getinte buitenvlag. De secundaire staartpennen tonen een bruingrijs-rood-bruingrijze dwarstekening; staarttippen hemelsblauw. Voor het overige gelijk aan de wildkleur.

De fallows

Er zijn twee fallowmutaties bekend:

- 1 een fallow mutatie die in het westen van Duitsland is opgetreden, deze wordt thans bronze-fallow genoemd (voorheen West-Duitse fallow en fallow mutant 1);

Genetisch symbool: *bz*; wildvorm *bz*⁺

- 2 een fallow mutatie die in de voormalige DDR ontstond, deze wordt thans aangeduid als pale fallow (voorheen Oost-Duitse fallow en fallow mutant 2).

Genetisch symbool: *pf*; wildvorm *pf*⁺

Karakteristiek voor beide fallow-variëteiten is de rode oogkleur.

Beide fallowmutaties vererven autosomaal en zijn recessief ten opzichte van de wildkleur

Beschrijving bronze fallow groen:

Voorhoofd en masker als de wildvorm. De grote vleugelpennen zijn duidelijk bruiner dan de mutant 2 fallowvariëteit en vergelijkbaar met die van de cinnamon. De algemene lichaamskleur is een nuance lichter dan die van de cinnamon. Stuit en bovenstaartdekveren hemelsblauw; onderstaartdekveren gelijk aan de kleur van het onderlichaam. De secundaire grote staartpennen tonen een bruin-rood-bruine dwarstekening; de staarttippen zijn hemelsblauw. Snavel hoornkleurig. Oogkleur rood. Poten vleeskleurig; nagels hoornkleurig.

Beschrijving pale fallow groen:

Voorhoofd en masker als de wildvorm. Achterkop, nek, mantel en vleugeldek geel met een groen tintje. Borst, buik, flanken en anaalstreek geel enigszins groen bewaasd, doch duidelijk lichter van tint dan mantel en vleugeldek. Stuit en bovenstaartdekveren hemelsblauw; onderstaartdekveren geel met een groen waas; vleugelpennen lichtbruingrijs met een duidelijke lichter getinte buitenvlag. De staartpennen tonen een lichtbruingrijs-rood-lichtbruingrijze dwarstekening; staarttippen hemelsblauw. Oogkleur rood. Poten vleeskleurig; nagels hoornkleurig.

Rozemasker

Deze mutatie vererft autosomaal en is dominant ten opzichte van de wildkleur.

Genetisch symbool: *ma*^{Ph} (meervoudig allel van *ma*); wildvorm *ma*⁺

Beschrijving rozemasker groen:

Voorhoofd tot op de kruin en vandaar verticaal tot achter de ogen rozerood.

Wangen en masker rozerood geleidelijk overgaand in roze.

De algemene lichaamskleur is een nuance lichter dan de groene wildkleur. De secundaire staartpennen tonen een zwart-rozerood-zwarte dwarstekening; voor het overige overeenkomend met de wildkleur.

Oranjemasker

Deze kleurslag vererft autosomaal en is recessief ten opzichte van de wildkleur.

Genetisch symbool: *ma*^{or} (meervoudig allel van *ma*); wildvorm *ma*⁺

Beschrijving oranjemasker groen:

Voorhoofd tot op de kruin en vandaar verticaal tot achter de ogen oranje. Wangen en masker oranje. Tussen het oranje gedeelte van de wangen en het groen van de nek bevindt zich een pastelblauwachtige overgangszone. Achterkop, nek, mantel en vleugeldek zijn grasgroen, doch een nuance lichter getint dan de wildkleur; het vleugeldek doet enigszins gehamerd aan. Borst, buik, flanken en anaalstreek zijn